

Erkek Devletin Şiddet Öznesi: KADIN

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Per, 14/11/2013 - 23:42

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Şiddet, bireyin tüm eklentilerin altında kendi bedenine yönelik öfkesinin dışavurumudur. Arno Gruen, şiddet üzerine ele aldığı **İçimizdeki Yabancı** kitabında bu olayı psikanalitik boyutla irdeler. Şiddet olgusu, toplumların diyalektik şekilde aktarabileceği bir sorun değildir. Çünkü şiddet, Habermasçı okumaya atıfla kamusal alanda toplumu aşkın, bireye içkin bir tavidir. Şiddetin türevleri, bireysel gelişim evresine göre çeşitlenmektedir. Çocukken bir oyuncağa uygulanan şiddet, sırasıyla arkadaşla, ebeveyne, yabancıya ve güç ölçüsünde topluma yansıtılabilir.

Şiddetin yansıtılabilir olması, bireyin kendine yabancılaşmasının katsayısıyla orantılıdır. Sözel ve fiziksel şiddetin birey bilinçaltında inşa edildiği göz önüne alındığında ise yansıtılabilir şiddet, psikopatolojik bir durumdur. Hazzın, nefretle karşılaşması şiddetin inşasında kritik bir önem taşır. Haz almaksa, mahrumiyetin özgürleşme sınırını aşmakla gerçekleşir. Her halükarda bastırılmışlık duygusu ve bastırılmış dürtüler şiddeti birey merkezinden alarak ikinci veya üçüncü nesneye, özneye yönlendirmektedir. Hitler'in ve ondan bağımsız Nazi devrinin Auschwitz'de yaptığı da kendine duyduğu tarifsiz nefretin ötekine aktarılmasıdır.

Birey merkezinden sıyrılıp, kamusal hayata virüs gibi giren şiddet; klan, klik, cemaat, mikro toplum gibi toplum nüvelerine yönelirken kendini var etme amacı taşır. Çünkü güçlü ve tek olan BEN'i eleştirecek ve ötekileştirecek bir yapı kalmayacak, yalnızlığın tedirginliğinde TEK olarak ayakta duracaktır.

Şiddetin erkek mantığıyla kurgulandığını ele aldığımızda ise bu varsayımın haksız olduğunu söylemek güçtür. Kadın bireylerin uyguladığı şiddet, ötekine tepkiden doğar, çünkü kadın başlı başına bağımsız bir şiddetin yaratıcısı değildir. O yüzden şiddet, erkeğin kendi bedenine duyduğu nefretin dışa aktarımıdır.

Devletlere gelince bu durum daha kompleks bir hal almaktadır. Türkiye gibi anavatan vurgusunun yapıldığı bir yerde, şiddetin ideolojik arka planı olmakla beraber, sorun yine erkek aklın sorunudur. Vatan ve devlet mefhumlarının birbiri ile olan ilişkisi öteki ve şiddet üzerinden okunabilecek bir durumdur. ANA olan Vatana karşılık Devlet BABA, KUTSAL olan tarihi arka planı mahremiyet çerçevesiyle kurmaktadır. Vatan'dan bağımsız Devlet aygıtının olmaması, Devletin kuruluş için de Vatan'a ihtiyaç duyması tesadüfi şeyler değildir. Bunun arka planı için okura öneri, Anderson'un Hayali Cemaatler başlıklı eseri ve İbn-i Haldun'un devlet anlayışının karşılaştırmalı analizidir. Organizmacı anlayış, devletleri doğurtup, büyütüp, toprağa verirken; doğurana da toprağa verdiği adama yas tutturmadan edememiştir. İşte bu zaman döngüsü, bugün bize Türkiye'deki devlet aklının eril, vatan mefhumunun ise dişil bir yansımasını karşımıza çıkarmaktadır.

Erkek devletin, Osmanlıdan itibaren değişmeden gelen nizamları ve örfleri kadın vatanın sömürülmesini beis görmemiştir. Bu vurdumdaymazlık, Kemalist dönemde tasfiye edilmek istenirken, devlet ötekilerini ortaya çıkarmış bugün ise devlet ve vatan ötekileri ittifakı ile yeni bir boyut almıştır.

Ötekilerin ittifakı kendine olan düşmanlığı özne olan Kadın üzerinden inşa etmeye başlamış ve bu durum Türkiye’de tarihin belki de en şiddetli ötekileştirmesi ve şiddetine zemin hazırlamıştır.

Erkek devletin fallik saplantıda olması tesadüfi bir durum değildir. Devlet aklının çocukluk evresinde kendi bedenine düşmanlığı ve şiddeti bugün muhafazakar olduğunu söyleyen yönetim aklıyla buluşunca Kadın, kaçınılmaz olarak şiddet öznesi haline gelmiştir. Kürtaj, üç çocuk, doğum şekli, kadın cinayetleri, bakanlık isminin değişmesi, kızlı-erkekli kalma v.s. gelişmeler bekçi devletin ahlak anlayışının şiddetle kurulduğunu göstermektedir. En son olarak üniversite evlerinin iç dizaynı ile meşgul olan siyasa yapıcılar, içselleştirilmiş şiddeti yine kadın formu üzerine reddedilmez erkekçi ahlak anlayışı ile yapmaktadır. Bu durumun yaratacağı kaotik ortam, yetişkin bireylerin ve ebeveynlerinin çılgınca şaşkınlığına sebep olmuştur. Kimsenin bu tip bir düzenleme yapılacağına dair beklentisi yokken, Gezi’den beri “kendinin kendisine yönelik biriken nefretin dışı vurumu” olan bu adım algı olarak da çılgınca bir yere inşa edilmiştir. Erkekçi ahlak, kadın bedeni üzerinde siyasal, sınıfsal, kültürel ve cinsel obje üzerinde tek hamlede Combo yaparak, olay muhataplarının gardını düşürmüştür.

Düşen gard sonrası, yetişkin bireyler ve ebeveynler yeni bir şiddet kurgulamakta ve çıkan tüm sonuca oy vermek ya da olan bitene ses çıkarmamak suretiyle sebep oldukları için kendine nefreti şiddete dönüştürmektedir. Bu şiddet, bugün itibarıyla yalnızca içsel biriktirme ve cılız toplumsal hareketle gelse de tekrar pik yapacak noktaya erişecektir.

Erkek devletin kendini kadın üzerinden var etmesi, kendine duyduğu nefreti ve özne olamama durumunu sömürmeyi acı bir şekilde bir kez daha göstermiştir. Kadının sembolik özgürlük söylemleri ile betimlenmesi dışında ÖZNE olmak için vereceği mücadele, ülkede yaşayan herkesin nefretsiz ve şiddetsiz BİREY olmak için desteklemesi gereken bir mücadeledir.

İlker EKİCİ

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Dünya](#) [2]

Kaynak URL (27/04/2024 - 23:24 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/makale/erkek-devletin-siddet-oznesi-kadin>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>

[2] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dunya>